

10. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „A“

Oznamy:

- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou, podľa potreby aj po sv. omši.
- Upratovanie Hertník v termíne 13.6. - 19.6. 2020: Kunciková 76, Chomová 79, Ciglariková 86, Ciglariková 87
- Prosím ochotné rodiny o prípravu oltárikov na procesiu Najsv. Kristovho Tela a Krvi.
- Prebieha posledná fáza prípravy tretiakov k prijatiu Eucharistie. Prosím o zodpovedný prístup pri upevňovaní náboženských vedomostí zo strany rodičov.
- Veriaci, ktorý sa zúčastní na recitovaní (speve) hymnu *Tantum ergo - Ctíme túto sviatosť slávnou*, môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.
- Slávnosť Kristovho Tela je zároveň slávnosťou Kristovej krvi. K sväteniu pripomínam nekonať telesné práce okrem povinne platenej práce, zdržať sa nákupov a sviätíť ako nedeľu.

08.06.2020 Pondelok Pondelok 10. týždňa v Cezročnom období	18:00	<u>16:00 - 17:15 hod. STRETNUTIE PRVOPRIJÍMAJÚCICH (Hertník - kostol)</u> Hertník (+Ján,+Helena - č. 232)
09.06.2020 Utorok Utorok 10. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Efréma, diakona a učiteľa Cirkvi (ľubovoľná spomienka)	08:00 10:00	Bartošovce (+rodičia,+Anna,+Ján,+Ondrej,+Helena - č. 87) <u>1. - 4. roč. - sv. omša + katechéza</u> Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Jána - č. 65) <u>3. - 4. roč. - sv. omša + katechéza</u>
10.06.2020 Streda Streda 10. týždňa v Cezročnom období	08:00	Bartošovce (+Mária - č. 184)
11.06.2020 Štvrtok PRIKÁZANÝ SVIATOK – Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (slávnosť) - Sp. sv. Barnabáša, ap. sa neslávi! <u>- sviatime ako v nedeľu!</u>	08:00 16:30 18:15	Hertník (zdr., B. pož. pre Veroniku - č. 206) Bartošovce (+Magdaléna,+Vincent,+Gašpar - č. 56) Hertník (za veriacich) <u>+OLTARIKY</u> <u>+OLTARIKY</u>
12.06.2020 Piatok Piatok 10. týždňa v Cezročnom období	18:00	<u>16:00 - 17:15 hod. STRETNUTIE PRVOPRIJÍMAJÚCICH (Hertník - kostol)</u> Hertník (+Štefan,+Helena,+František - č. 2)
13.06.2020 Sobota Svätého Antona Paduánskeho, kňaza a učiteľa Cirkvi (spomienka) - Ordinariát ozbrojených síl a ozbrojených zborov - Výročie posviacky katedrálneho chrámu sv. Štefana	07:00	Hertník (+Václav - č. 28, +Václav - č. 56)
14.06.2020 NEDEĽA 11. nedeľa v Cezročnom období	07:30 09:00 10:30	Hertník (+Rozálie,+Jozef,+František,+Agnesa,+členovia rodiny - č. 202) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jozefa - <u>40 rokov</u> - č. 55) Hertník (za veriacich)

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚN 2020

**CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 300

HerBartníček

Slávnosť Najsvätejšej Trojice

Pri tejto slávnosti kontemplujeme Najsvätejšiu Trojicu tak, ako nám ju dal poznať Ježiš. On nám zjavil, že Boh je láska „nie v jednote jednej osoby, ale trojjediný v jednej podstate“. Je Stvoriteľ a Milosrdný Otec, Jednorodný Syn, večná vtelená Múdrost, usmrtený a zmŕtvychvstalý pre nás, Duch Svätý, ktorý uvádza všetko do pohybu, vesmír a dejiny k úplnému završeniu. Boh je všetko a je láskou, láskou najčistejšou, nekonečnou a večnou. Nežije v osamotení, ale je nevyčerateľným zdrojom života, ktorý sa neustále daruje.

Otec: Je Stvoriteľom celého vesmíru, ktorý si nás drží blízko svojho srdca. Jeho hlas mohutne znie z oblakov: „Ty si môj milovaný Syn“ (Lk 3, 22) a nežne vyslovuje slová lásky v našom srdci. Je nad všetkým a nad každým. Dokonale nás pozná a miloval nás bez výhrad ešte predtým, ako sme ho spoznali.

Syn: Je obrazom neviditeľného Boha, božská láska v ľudskej podobe. Ježiš otvoril brány neba pre všetkých, ktorí veria a sú pokrstení. Na kríži obnovil náš vzťah s Bohom a priniesol nás späť do jeho náručia. Vykúpil nás z hriechu a smrti a postavil naše nohy na cestu pokoja.

Duch Svätý: Nie je Božím darom, ale **Boh, ktorý sa stal darom**, aby nás viedol a usmerňoval. Vedie nás k plnosti pravdy a dáva nám poznávať Boží pohľad na veci. Vďaka jeho neustálej prítomnosti rastieme v láske, trpezlivosti a radosti. Každý deň nám hovorí slová porozumenia aj útechy a vedie nás.

Najsilnejší znak toho, že sme obrazom Najsvätejšej Trojice je, že iba láska nás robí skutočne šťastnými, pretože žijeme, aby sme milovali a boli milovaní. Ak by sme použili analógiu z biológie, mohli by sme povedať, že každá ľudská bytosť nesie v sebe „genóm“, teda hlbokú stopu Najsvätejšej Trojice, Boha, ktorý je láskou. Panna Mária, vo svojej vznešenej pokore, sa stala služobníčkou Božej Lásky. Prijala Otcovu vôľu a počala Syna z Ducha Svätého. Všemohúci v nej vybudoval vzácny chrám a urobil z nej vzor a obraz Cirkvi, tajomstvo a domov spoločenstva všetkých ľudí. Kiežby nám pomáhala Panna Mária, zrkadlo Najsvätejšej Trojice rásť vo viere trojičného tajomstva.

Najsvätejšie Kristovo Telo a Krv

Slávenie tohto sviatku nám chce pripomínať veľké tajomstvo Kristovej lásky k nám. Každá svätá omša je vlastne obetou, pri ktorej sa premieňa chlieb na Kristovo telo a víno na Kristovu krv. Tak to chcel sám Ježiš. Niekedy nás možno prepadnú pochybnosťami, či sa chlieb a víno naozaj premenia. Pán Boh nám odpovedá eucharistickými zázrakmi, ktoré sa odohrali na 132 miestach v rôznych krajinách sveta. Asi najznámejší sa udial v Lanciano, v Taliansku, kde istý vzdelaný, no maloverný mních tiež mal pochybnosti, či v premenenej hostii je skutočne Božie telo. Prosil Pána, aby mu dal pevnú vieru. Pri svätej liturgii, po premenení, sa hostia pred zrakmi veriacich premenila na kúsok Božieho tela a víno na päť hrudiek krvi. V rokoch 1971 – 1981 sa pri výskume zistilo, že telo pochádza zo srdca, presnejšie z ľavej komory, obsahuje žily, cievy i rozvetvený nerv. V krvi sú prítomné všetky séra, ako v krvi človeka. Každá z piatich hrudiek osamotene váži presne 15,85 g ako aj všetky spolu. Krvná skupina sa zhoduje s tou na Turínskom plátne – AB. Cirkve nám aj týmto sviatkom pripomína, že Božia láska k nám je bezhraničná. On dal všetko, aby sme boli spasení. A „Cirkve žije z Eucharistie“ – zdôrazňuje vo svojej poslednej encyklike sv. Ján Pavol II. „Preto oslava Božieho tela, aj keď kladie dôraz na jeho reálnu prítomnosť, nie je cieľom sama v sebe, ale má podnietiť k dôvernému prilipnutiu ku Kristovi, ktoré sa realizuje častým prijímaním jeho Najsvätejšieho tela ako vrcholu zjednotenia jeho a našej vôle v tejto sviatosti lásky“. Neľutujme čas a stretávajme sa s Kristom vo svätom prijímaní, v Adorácii a úprimnej modlitbe, aby sme mohli verne naplňovať naše poslanie tu na zemi.

Božské Srdce, sídlo a znak Božej lásky

Mesiac jún nám ponúka novú výzvu, aby sme sa osobne stretli s naším Bohom. Tento mesiac nám pripomína zvláštnym spôsobom, že „Boh je láska“ a kto ostáva v láske, Boh je v ňom. Jún je mesiac Božského srdca, srdca Ježiša Krista.

Katolícka Cirkve si uctieva Boha podľa návodu, ktorý dostala v Božom slove Starého zákona a podľa naučenia, ktoré jej zanechal Zakladateľ. - Ježiš z Nazaretu svojím životom, smrťou a vzkriesením priniesol pre všetkých ľudí spásu. My kresťania si pripomínáme jeho spásonosné skutky cez celý liturgický rok, ale najmä vo veľkonočnom období päťdesiatich dní od nedele Pánovho zmŕtvychvstania až po nedeľu Zoslania Ducha svätého. Po Duchu sme už začali cezročné obdobie, ktoré potrvá až po adventné a po následné vianočné a pôstne obdobie. Tak sa rozvíja **liturgický celoročný cyklus**, ktorý má svoje vyvrcholenie v slávnosti Veľkej noci a týždenný vrchol každú nedeľu – na „Pánov deň“ - „Dies Domini“.

Ak bude naša nedeľa naozaj „Pánov deň“ aspoň podstatným zameraním na ozajstné, prežité stretnutie s Bohom, s eucharistickým Kristom, s jeho evanjeliovým slovom, s vlastnou rodinou i s príbuznými a spoločnosťou veriacich, tak pocítíme dobrodenie Božej prítomnosti a vnútorného pokoja podľa Ježišovho prisľúbenia: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,20).

Mesiac jún nám ponúka novú výzvu, aby sme sa osobne stretli s naším Bohom. Tento mesiac nám pripomína zvláštnym spôsobom, že „Boh je láska“ a kto ostáva v láske, Boh je v ňom. Jún je mesiac Božského srdca, srdca Ježiša Krista. Božiu lásku si ťažko vieme sprítomniť, precítiť, tak ľudsky, konkrétne prežiť. Sme ako neveriaci Tomáš pred zmŕtvychvstalým Ježišom: „Ak nevidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevlážim svoj prst

do rán po klincoch a nevlážim svoju ruku do jeho boku, neuverím“ (Jn 20,25).

Pre nás ľudí **naše srdce je sídlom a znakom našej lásky**. Ako to tvrdíme v našich výrazoch a tvrdeniach, keď niekoho milujeme, bije nám srdce pre neho; človek bez lásky je človek bez srdca; matka by dala srdce pre svoje dieťa. Milujúci človek pritúli milovanú osobu k srdcu. Srdce je teda ľudský životný orgán, ktorý zaujíma centrálnu miesto v našej bytosti a činnosti, v našej fyzickej i psychickej existencii.

Srdce je fyzický orgán, ktorý sa viaže na telesnú bytosť. Keď hovoríme o Bohu, tak musíme dobre rozlíšiť, koho pod tým myslíme. Náš Boh je predovšetkým čistý duch bez tela. Je trojjediný, Otec, Syn a Duch svätý. Boží Syn sa však stal človekom, vzal na seba ľudskú prirodzenosť teda aj telo a s ním srdce. To Srdce patrí Bohočloveku, Kristovi, je to Božské Srdce, so všetkými Božskými i ľudskými vlastnosťami. V Božskom srdci nás sám Boh miluje.

Božské srdce je konkrétny znak, že Boh nás miluje. Je to srdce vteleného Boha, Bohočloveka Ježiša Krista. Nie je to iba symbol, ale naznačuje a dokazuje aj určitú skutočnosť. **A je to srdce prebodnuté kopijou stotníka, znak ukrižovanej lásky!** Lásky, ktorá sa vie obetovať.

Aj stotník, ktorý stál pod krížom, aby dohliadol na vykonanie smrteľného rozsudku nad Ježišom Kristom, musel vybadať čosi tajomné v konečných udalostiach a slovách ukrižovaného, lebo sa o ňom vyjadril: „Tento človek bol naozaj Boží Syn“ (Mk 15, 39, Mt 27,54). Starokresťanská tradícia dala stotníkovi aj meno Longinus a uctievala si ho. Pre nás je dôležité svedectvo evanjelistu Jána o ozajstnej smrti Ježiša Krista: „Jeden z vojakov mu **kopijou prebodol bok** a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl (NB. čiže sám Ján) vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili“ (Jn 19,34n).

Kopijou prebodnuté srdce Ježiša Krista bolo dôležitým znakom vzkrieseného Pána pre slabo veriaceho apoštola Tomáša. Ostáva aj pre nás znakom, že Boh **nás naozaj miluje** ľudským srdcom, vtelenou láskou Božieho Syna, ktorá neklame a nemôže nás oklamať, nemá hranice ani mieru, ani ľudskú nedokonalosť. My nevieme predísť Bohu v láske. Evanjelista Ján nás uisťuje: „My milujeme, pretože **on prvý miloval nás**“ (1 Jn 4,19).

My veríme, že Boh nás miluje. **Veriť v jeho lásku k nám** je dôležité preto, aby sme ho my mohli milovať: „A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám. Boh je láska, a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1 Jn 4,16).

Úcta k Božskému Srdcu, ku ktorej nás vyzýva mesiac jún a sviatok Božského Srdca, je ako brána, cez ktorú k nám prichádza Božia milosť a pomoc v našich potrebách. Posilníme si teda vieru a istotu, že Boh nás miluje! Tak aj my rozohrejeme svoje chladné srdce láskou k nemu.

(Jozef kard. Tomko, Zdroj: Internet)

Naša účasť na živote Cirkvi

Mária pozýva každého z nás, aby sme sa podobným spôsobom zapojili do života Cirkvi a vernosťou Božej vôle, Božím a cirkevným prikázaniám prispievali k jej jednote a rozvoju. Započúvaní do Máriiných slov a zahľadnutí na jej príkladný život podľa Božej vôle prebudíme v sebe ochotu a nasledujeme jej čnosti:

- načúvame Božiemu slovu podobne ako Mária pri zvestovaní.
- budíme k dispozícii svojim bližným podobne ako Mária, keď putovala k Alžbete.
- budíme pozorní na potreby bližných podobne ako Mária na svadbe v Káne.
- budíme nablízku našim bližným, keď ide o ich duchovné dobro podobne ako Mária vo Večeradle v čase Turíc.